

P. Evžen (Eugène) z Villeurbanne O.F.M.Cap (1904-1990)

Životopisná data

1904 – 20. července přichází na svět Roman, budoucí P. Evžen, vyvolený Boží prozřetelností k dílu uchování a předání budoucím generacím ducha a struktury kapucínského řádu tradiční františkánské observace. Je třetím z pěti dětí rodiny

Potez, horlivých františkánských terciářů z Pas-de-Calais, kteří přesídlili do Villeurbanne (département Rhône).

1912-18 – Roman je chovancem internátu Školských bratří nejprve v Holandsku, kam byli řeholníci vyhnáni, později v Saint-Omer ve Francii.

1919-24 – Spolu se svým mladším bratrem Pavlem (budoucí P. Gabriel-Maria O.F.M.Cap., +1992), studoval v Serafické koleji ve Val-Brian. Serafická kolej (nižší gymnázium) vedená kapucíny plnila roli nižšího semináře. Mnozí ze studentů se stali terciáři a později řeholníky. Také Roman zde ve svých 15 letech přijal terciářský hábit a jméno Gentil de Matelica.

1924 – Vstupuje ke kapucínům lyonské provincie. Dne 24. srpna měl obláčku, kterou začal noviciát. Ten probíhal v konventu kapucínů v Lyonu.

1925 – O Vánocích, 25. prosince, skládá první sliby. Zavazuje se tak během tří následujících let zachovávat Řeholi Menších bratří životem v poslušnosti, bez vlastnictví a v čistotě. Sliby skládá ve shodě s Konstitucemi kapucínského řádu, jejichž text, revidovaný podle nového Kodexu kanonického práva (1917), byl schválen přesně 3 dny před jeho sliby. Je to poslední text věrný duchu zakladatelů kapucínského řádu. P. Evžen až do konce života hájil své právo zachovávat tyto Konstituce a ne jiné, zavedené po II. vatikánském koncilu, kterými byl podle jeho slov prakticky založen nový řád. Následně začíná filosofické a teologické studium v konventu v Crestu. To bylo přerušeno povinnou vojenskou službou v roce 1929-30.

1930 – O svátku sv. Bonaventury, dne 14. července, skládá v Crestu své věčné sliby, neboli slavnou řeholní profesi. Poté pokračuje ve studiu.

1932 – Dne 4. září přijal kněžské svěcení.

1933 – Jmenován profesorem v Serafické koleji ve Val-Brian.

1939 – Válečná mobilizace. P. Evžen narukoval k 58. dělostřeleckému pluku, kde zůstal až do demobilizace v roce 1940. Jako člen sanity se zúčastnil několika bitev. Pro své hrdinství v bitvě u Réveillon, kde Francie ztratila 1200 vojáků, byl vyznamenán válečným křížem.

1940-42 – Člen komunity kapucínů v konventu v Clermont-Ferrand. Zpovědník, kazatel, exercitátor terciářů.

1942 – V září je poslán do konventu v Crestu. Zde se začíná více věnovat vedení terciářů. Pokračuje také jeho kazatelská činnost, především v rámci farních misíí vedených kapucíny.

1943-44 – Hlavní redaktor *Malého posla sv. Františka (Petit Messenger de saint François)*, časopisu Třetího řádu kapucínské lyonské provincie.

1945-49 – Sekretářem provinciála P. Philiberta ze Saint-Didier. P. Philibert byl provinciálem celkem třikrát (1937-42, 1942-45 a 1945-49). Byl později s P. Evženem členem skupiny "zpátečnických kněží", kteří se odmítli podílet na pokoncilní destrukci kapucínskému řádu.

1949 – Konvent v Saint-Étienne. Jmenován vizitátorem terciářů z řad diecézních kněží. Během 4 let provádí 3x ročně (často pěšky) vizitace kněží zodpovědných za vedení terciářských obcí. Pokračuje také v kazatelské a misijní činnosti.

1952 – Spolu s dalšími třemi kapucíny (P. Jean-Damascène, P. Romain, br. Félix) podává žádost o založení poustevny, kde by bylo možno v plné míře zachovávat františkánskou řeholi v její prvotní strohosti.

1954 – Po odmítnutí první žádosti je podána nová prosba o založení "poustevny s plnou observancí". Po následném odmítnutí podává žádost o vyslání na misie.

1954-58 – Misionářem v Oubangui-Chari (dnes Středoafrická republika). Věnuje se evangelizaci, překladatelské činnosti, budování kaplí... ale i šíření terciářské myšlenky. Pod jeho vedením se jeden z učitelů misijní školy stává prvním františkánským terciářem ve Střední Africe. Zde se poprvé v životě setkává s Msgr. Marcelem Lefebvrem, tehdejším apoštolským delegátem, který prováděl vizitaci misíí v Oubangui-Chari.

1959-60 – Listopad až únor, misijní činnost v Kanadě.

1960-63 – Poslán do konventu v Bastii na Korsice. Zde je založena, jako experiment, komunita přísné řeholní observance, tak jak to P. Evžen s

dalšími řeholníky již dříve žádali. Představení chápou tento experiment spíše jako odsun "zpátečníků" a jelikož pro praktický život komunity nebyly vytvořeny odpovídající podmínky, experiment končí neúspěšně.

1966 – P. Evžen dostává dovolení žít mimo řeholní komunitu jako poustevník. Usidluje se v Poulaines (département Indre), kde 3 roky obývá malý domek bez elektřiny a přívodu vody. Čas od času svou poustevnu opouští a pokračuje ve své kazatelské činnosti, tam kde je pozván, což je často i na místech vzdálených od jeho pobytu.

1968 – Mimořádná generální kapitula kapucínů v Římě. Schváleny nové Konstituce, které zavádějí podstatné změny do života řeholníků. P. Evžen spolu s dalšími kapucíny odmítají tuto revoluci a hledají možnost jak pokračovat v životě s tradiční kapucínskou spiritualitou.

1970 – Oficiální žádost skupiny řeholníků z lyonské provincie podaná jménem P. Philiberta ze Saint-Didier na Kongregaci pro řeholní život. Žádost kapucínů, mezi nimiž je i P. Evžen, obsahuje především požadavek věrnosti Řeholi a dosavadním Konstitucím, právo žít společně v jednom z konventů provincie a dovolení přijímat nové členy do noviciátu. Diplomatická odpověď kongregace je odkazuje na řádové představené. Po několikaletém jednání dosáhnou řeholníci pouze možnost žít v konventu v Besançonu, ale nemají právo vést noviciát a jsou tak určeni "na vymření". P. Evžen mění na konci srpna místo pobytu a odchází do Cronce (dép. Haute-Loire). Pokračuje také ve své obvyklé apoštolské činnosti (kázání, exercicie, duchovní vedení).

1972 – P. Evžen zakládá spolu s P. Elzéarem des Étables komunitu tradiční observance ve Verjon (dép. Ain). Rozhoduje se tak pokračovat v tradičním kapucínském životě a zároveň dát možnost tomuto životu přetrvat díky novým povoláním, které chce přijímat a formovat v tradičním kapucínském duchu. Takto oficiálně začíná historie kapucínů tradiční observance.

1975 – Umírá P. Elzéar des Étables. Nikdo z kandidátů, kteří do tohoto času přišli do Verjon, v řeholním životě nevytrval. P. Evžen však pokračuje v naději, že přijdou noví, a ti že vytrvají.

1977 – Začíná psát první knihu záznamů obláček terciářů tradiční observance.

1979 – Vychází první číslo bulletinu pro terciáře tradiční observance, kteří se svěřují vedení P. Evžena (50 osob).

1980 – Řeholní profese prvních dvou terciářů přijatých a formovaných ve Verjon. Koncem roku je počet terciářů tradiční observance 70. Po předchozích "hubených" letech začíná znovu kapucínský noviciát. Od srpna do října přijme obláčku 5 kandidátů (z nichž 2 vytrvali a jsou členy řádu dodnes).

1983 – Po dlouhém řetězu kanonických napomenutí a církevních trestů (v roce 1982), Kongregace pro řeholní život potvrzuje vyloučení P. Evžena z kapucínského řádu. P. Evžen zcela správně reaguje na tyto proti duchu církevního práva uložené tresty: *"Tyto cenzury mají potrestat mých 58 let věrnosti kapucínskému řeholnímu životu... Se zcela čistým svědomím a s hlubokým pokojem v duši odmítám všechny mi udělené současné i budoucí tresty jako zcela neplatné"* (dopis J.E. Msgr. Mayerovi, 29. 7. 1982). V listopadu tohoto roku se komunita stěhuje do Morgonu ve vinařské oblasti Beaujolais. Dům zakoupený díky štědrosti dárců patřil před kapucíny nechvalně známé sektě Templářů slunce, která ho nedávno opustila.

1985 – Kněžské svěcení prvního mladého řeholníka Msgr. Marcelem Lefebvrem v Ecônu.

1986 – Po vysvěcení dalších dvou mladých kapucínů se P. Evžen zříká úřadu představeného. Na jeho místo je zvolen P. Antoine z Fleurance.

1990 – Po delší nemoci odevzdává P. Evžen o svátku Nejsv. Trojice, 10. června, svou duši Bohu. Pohřební obřady vykonal jeho rodný brat, P. Gabriel-Marie. Tělo zesnulého je uloženo do hrobu na místním hřbitově, odkud je 18. října přeneseno do nové hrobky konventu v Morgonu. Při této příležitosti je sloužena Msgr. M. Lefebvrem, který z důvodu pobytu v Gabonu nemohl být na pohřbu, slavná mše sv., jak to ve své poslední vůli P. Evžen žádal.

2015 – 25 let po smrti kapucína věrného svým slibům, čítá komunita jeho pokračovatelů 30 členů žijících ve třech konventech - Morgon, Aurenque a Pontchardon.

Více informací o kapucínech tradiční observance žádejte na adrese :

Couvent saint François, Morgon, 69910 Villié-Morgon, France.